

Zbirka odločb sodne prakse

Zadeva C-601/15 PPU

J. N.
proti
Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie

(Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad van State (Nizozemska))

„Predhodno odločanje — Nujni postopek predhodnega odločanja — Standardi za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito — Direktiva 2008/115/ES — Zakonito prebivanje — Direktiva 2013/32/EU — Člen 9 — Pravica ostati v državi članici — Direktiva 2013/33/EU — Člen 8(3), prvi pododstavek, (e) — Pridržanje — Zaščita nacionalne varnosti ali javnega reda — Veljavnost — Listina Evropske unije o temeljnih pravicah — Člena 6 in 52 — Omejitev — Sorazmernost“

Povzetek – Sodba Sodišča (veliki senat) z dne 15. februarja 2016

1. *Temeljne pravice — Evropska konvencija o človekovih pravicah — Instrument, ki ni formalno vključen v pravni red Unije*

(člen 6(3) PEU; Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člen 52(3))

2. *Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Azilna politika — Standardi za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito — Direktiva 2013/33 — Člen 8(3), prvi pododstavek, (e) — Pridržanje iz razlogov javnega reda in javne varnosti — Presoja veljavnosti navedene določbe glede na člena 6 in 52 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah — Veljavnost*

(Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, člena 6 ter 52(1) in (3); Direktiva 2013/33 Evropskega parlamenta in Sveta, člena 8(3), prvi pododstavek, (e), in 9(1))

3. *Mejni nadzor, azil in priseljevanje — Politika priseljevanja — Vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav — Državljan, proti kateremu teče postopek vračanja v smislu Direktive 2008/115 — Vložitev prošnje za azil, ki v skladu z nacionalno sodno prakso povzroči razveljavitev pred tem sprejete odločbe o vrnitvi — Nedopustnost — Obveznost zagotovitve polnega učinka Direktive 2008/115 — Dolžnost lojalnosti*

(člen 4(3) PEU; direktivi Evropskega parlamenta in Sveta 2008/115, uvodna izjava 4 in člen 8, in 2013/33, člen 8)

1. Glej besedilo odločbe.

(Glej točki 45 in 46.)

2. Ne obstaja noben element, ki bi lahko vplival na veljavnost člena 8(3), prvi pododstavek, (e), Direktive 2013/33 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito, ki določa možnost, da se prosilec zaradi zaščite nacionalne varnosti ali javnega reda pridrži, z vidika členov 6 ter 52(1) in (3) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah.

Ker je namreč zaščita nacionalne varnosti in javnega reda cilj, ki se želi doseči s to določbo, pridržanje na podlagi te določbe dejansko ustreza ciljem splošnega interesa, ki jih priznava Unija. Poleg tega zaščita nacionalne varnosti in javnega reda prispeva tudi k zaščiti pravic in svoboščin drugih. Glede tega člen 6 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa pravico vsakogar ne le do svobode, ampak tudi do varnosti.

Kar zadeva sorazmernost posega v pravico do svobode, ki ga pomeni pridržanje, je pridržanje prosilca, kadar to zahteva zaščita nacionalne varnosti ali javnega reda, že po svoji naravi ukrep, s katerim je javnost mogoče zaščititi pred nevarnostjo, ki jo lahko povzroča ravnanje take osebe, in je zato z njim mogoče doseči cilj, ki se mu sledi s členom 8(3), prvi pododstavek, (e), Direktive 2013/33. Poleg tega iz besedila, sistematike in nastanka člena 8 Direktive 2013/33 izhaja, da možnost iz odstavka 3, prvi pododstavek, (e), tega člena, da se prosilec zaradi zaščite nacionalne varnosti ali javnega reda pridrži, obstaja le, če je izpolnjena vrsta pogojev, katerih namen je, da se uporaba takega ukrepa strogo omeji. Glede tega člen 9(1) Direktive 2013/33 določa, da se prosilec pridrži za čim krajše obdobje in le tako dolgo, dokler veljajo razlogi iz člena 8(3) te direktive.

Nazadnje, stroga omejitev pooblastil, ki jih imajo pristojni nacionalni organi v zvezi s pridržanjem prosilcev na podlagi člena 8(3), prvi pododstavek, (e), Direktive 2013/33, se zagotavlja tudi s sodno prakso Sodišča, ki je podalo razlago pojmov „nacionalna varnost“ in „javni red“ v drugih direktivah, ki se uporabljata tudi za Direktivo 2013/33.

Pojem „javni red“ namreč vsekakor predpostavlja – razen socialne motnje, ki jo pomeni vsaka pravna kršitev – resnično, sedanjo in dovolj resno grožnjo, ki ogroža temeljni interes družbe.

Pojem „javna varnost“ pokriva tako notranjo kot zunanjo varnost države članice. Zato ogrožanje delovanja institucij in temeljnih javnih služb ter preživetje prebivalstva pa tudi tveganje resnih motenj v zunanjih odnosih ali mirnem sožitju med narodi ali ogrožanje vojaških interesov lahko vplivajo na javno varnost.

(Glej točke od 53 do 55, 57, 62, od 64 do 66 in 82 ter izrek.)

3. V okviru nacionalne sodne prakse, v skladu s katero prošnja za azil, ki jo vloži oseba, zoper katero teče postopek vračanja, neposredno povzroči razveljavitev vseh odločb o vrnitvi, ki so bile prej sprejete v okviru tega postopka, zagotovitev polnega učinka Direktive 2008/115 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav zahteva, da se na podlagi te direktive začeti postopek, v katerem je bila izdana odločba o vrnitvi – ki ji je po potrebi priložena prepoved vstopa – lahko nadaljuje v fazi, v kateri je bil prekinjen zaradi vložitve prošnje za mednarodno zaščito, in to takoj ko je bila ta prošnja na prvi stopnji zavrnjena. Države članice imajo namreč obveznost, da ne ovirajo uresničevanja cilja te direktive, to je vzpostavitev učinkovite politike odstranitve in repatriacije nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav.

V zvezi s tem iz dolžnosti lojalnosti držav članic, ki izhaja iz člena 4(3) PEU, in iz zahtev po učinkovitosti, na katere je opozorjeno med drugim v uvodni izjavi 4 Direktive 2008/115, izhaja, da morajo države članice čim hitreje izpolniti obveznost iz člena 8 te direktive, da v primerih iz odstavka 1 tega člena izvedejo odstranitve. Ta obveznost pa ne bi bila spoštovana, če bi se odstranitve odlagala zato, ker se po tem, ko je bila prošnja za mednarodno zaščito na prvi stopnji zavrnjena, postopek, kakršen je opisan zgoraj, ne bi nadaljeval v fazi, v kateri je bil prekinjen, temveč bi se moral začeti znova.

Iz zgoraj navedenega izhaja, da zakonodajalec Unije s sprejetjem člena 8(3), prvi pododstavek, (e) Direktive 2013/33 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito, ki določa možnost, da se prosilec zaradi zaščite nacionalne varnosti ali javnega reda pridrži, ni kršil ravni varstva, ki ga zagotavlja člen 5(1)(f), drugi del povedi, Evropske konvencije o človekovih pravicah, ki omogoča zakonito pridržanje osebe, proti kateri teče postopek za izgon ali za izročitev.

(Glej točke od 75 do 78.)